

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

„Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciune” (Ps. 15: 10)

Sf.N.Velimirovici,
icoană

Acestea sunt cuvintele celui plin de duh văzător al tainelor cerești, cuvinte strălucitoare, profetice, împăratul proroc David grăiește aceste cuvinte despre Hristos Domnul, despre Sufletul și Trupul Domnului, adică despre cele ce sunt omenești în El. Că aceste cuvinte au fost rostite de Sfântul Proroc David cu privire la Mântuitorul Hristos Cel înviat, stă mărturie însuși Sfântul Apostol Petru în întâia lui predică, imediat după Pogorârea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii (Fapte 2:27). Căci, zice sfântul apostol, strămoșul David... a murit și s-a îngropat, iar mormântul lui este la noi, până în ziua aceasta (Fapte 2: 29). Deci nu la David însuși se referă cuvintele psalmului de el alcătuite prin Duhul, deși așa s-ar putea părea unora; ci ele se referă la Urmașul lui David după trup, adică la Însuși Domnul Hristos. Trupul împăratului David a suferit stricăciune, așa cum s-a întâmplat și cu trupurile celorlalți descendenți ai săi. Prin urmare Hristos este acel urmaș al lui David după trup Care nu a rămas în locuința morților și al Căru trup nu a cunoscut stricăciune. Mai înainte văzând el [David] aceasta, a vorbit despre învierea lui Hristos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui și nici trupul Lui n-a văzut putreziciune (Fapte 2: 31). Cu adevărat, prea luminoasă prorocie! Cu adevărat, minunată înainte-vedere! Înainte de învierea Domnului, aceste cuvinte trebuie să fi părut cu totul de neînțeles și chiar iraționale tuturor interpreților iudei ai Psalmilor! Dar când se dă la o parte pecetea de pe mormânt, atunci se dă la o parte și pecetea tuturor prorociilor care multora le-au părut obscure și de neînțeles.

Căci Hristos a înviat din morți iar proorociile tainelor viitoare s-au făcut realitate vizibilă tuturor.

Iată pecetea s-a dat la o parte nu numai de pe mormântul lui Hristos, ci și de pe nenumăratele cuvinte și mai înainte vederi ale prorocilor. Iată Hristos învie, iar cuvintele proorocești despre El învie și ele. Pogorându-Se la iad, Domnul duce lumina cerească a vieții și învierii și dreptilor strămoși și proroci. Cu a Sa înviere, Domnul a adus cuvintele și străvederile lor la lumina înțelegerii și a adevărului. Hristos învie și toate cele câte sunt bune, drepte și adevărate, și de